

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 16.10.1996

KOM(96) 496 slutlig

96/0247 (SYN)

96/0248 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG)

**om förstärkning av övervakningen och samordningen av den offentliga sektorns
finanser**

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG)

**om påskyndning och klarläggning av tillämpningen av förfarandet vid alltför
stora underskott**

(framlagda av kommissionen)

1

STABILITETSPAKT FÖR SÄKERSTÄLLANDE AV BUDGETDISCIPLIN UNDER ETAPP TRE AV DEN EKONOMISKA OCH MONETÄRA UNIONEN

Motivering

BUDGETDISCIPLIN FRÄMJAR TILLVÄXT OCH SYSSELSÄTTNING

Sunda och disciplinerade offentliga finanser är en nödvändig förutsättning för en kraftig och varaktig tillväxt som ökar sysselsättningen.

Låga budgetunderskott minskar den offentliga sektorns andel av nationalprodukten och lättar trycket på penning- och valutapolitiken. Dessutom bidrar de till låga och stabila inflationsförväntningar. Under sådana omständigheter kan penningpolitiken hålla räntorna låga. Detta främjar tillväxt och sysselsättning via ökade privata investeringar, vilket har gynnsamma verkningar på ekonomins utbudssida. Dessutom kommer budgetdisciplinen, genom att leda till att de offentliga skuldkvoterna hålls under kontroll och att räntornas andel av statsskulden därmed minskar, att ge utrymme för en omstrukturering av de offentliga utgifterna så att en större andel av offentliga medel går till politiskt prioriterade områden som infrastruktur och utbildning, vilka är av betydelse för långsiktig tillväxt och sysselsättning.

VARAKTIG BUDGETKONVERGENS I EMU

För att alla fördelarna med den gemensamma valutan skall kunna utnyttjas måste **konvergensen i EMU vara varaktig**. Detta innebär bl.a. att budgetunderskotten måste förbli låga. Denna insikt, som delas av många och omfattas av fördraget, ledde till att den tyska regeringen lade fram ett förslag till en "stabilitetspakt för Europa" för att säkerställa budgetdisciplin under sista etappen av EMU. Europeiska rådet i Madrid bekräftade i december 1995 budgetdisciplinens avgörande betydelse och noterade kommissionens avsikt att *"lägga fram sina slutsatser beträffande medlen för att säkerställa budgetdisciplinen och budgetsamordningen i den monetära unionen"*.

Frågan har diskuterats mycket sedan dess, bland annat med stöd av den lägesrapport som kommissionen lade fram för Europeiska rådet i Florens i juni 1996, enligt vilken för det första varje ny ordning bör uppnås inom ramen för **fördraget, för det andra kraven för deltagande i EMU (antingen i den första gruppen eller senare) inte bör ändras på något sätt, och för det tredje dessa bör överenskommas på EU-nivå, även om en fullständig tillämpning enbart skulle gälla de medlemsstater som deltar i den gemensamma valutan.**

Vid Ekofin-rådets informella möte i Dublin i september 1996 erhöles dessa grundläggande principer och huvuddragen hos en framtida *stabilitetspakt* ett brett stöd.

Kommissionens förslag för en *stabilitetspakt* tar i överensstämmelse med dess lägesrapport hänsyn till dessa principer. De tar sig uttryck i sekundärlagstiftning som stärker och förtydligar fördragets bestämmelser om multilateral övervakning och budgetdisciplin. För att vara effektiv behöver denna åtföljas av tydliga politiska åtaganden från alla berörda parter att strikt tillämpa förfarandena i fördraget, så som de anges närmare och förtydligas i sekundärlagstiftningen. Detta åtagande kan ingå i en förklaring av Europeiska rådet.

ETT FÖREBYGGANDE OCH AVSKRÄCKANDE TILLVÄGAGÅNGSSÄTT

Under den tredje etappen av EMU måste nationell budgetpolitik vara utformad för att skapa tillräckliga förutsättningar för anpassning till exceptionella och konjunkturbetingade störningar och för att undvika alltför stora underskott. Dessutom måste nationell budgetpolitik stödja den stabilitetsinriktade politiken för den gemensamma valutan. För att klara en sådan bred uppgift är det lämpligast att medlemsstaterna för en budgetpolitik som eftersträvar **budgetbalans eller budgetöverskott på medellång sikt**. Referensvärdet på 3 % av BNP för underskottet bör därför ses som en övre gräns under normala förhållanden.

För att med säkerhet undvika alltför stora underskott, föreslår kommissionen en strategi i två delar: ett *förebyggande varningssystem* för identifiering och korrigerande av budgetavvikelse innan de leder till underskott på mer än 3 % och *avskräckande regler* som har en tillräckligt avskräckande effekt för att förmå medlemsstaterna att undvika alltför stora underskott eller att snabbt vidta åtgärder för att korrigera dem om de skulle förekomma.

Bättre förebyggande: förstärkt budgetövervakning

Med användning av de möjligheter till sekundärlagstiftning som ges i artikel 103.5, bör budgetaspekterna av den multilaterala övervakningen förstärkas så att de utgör ett **förvarningssystem**. Denna förstärkta övervakning är tänkt att grundas på en skyldighet för de medlemsstater som infört den gemensamma valutan att lämna in **stabilitetsprogram** som innehåller nationella budgetmål på medellång sikt och annan relevant information. De nationella målen bör på medellång sikt vara budgetar som är så gott som balanserade eller visar överskott, men det är lämpligt med viss variation bland länderna. Detta skulle inte stå i strid med tidigare erfarenheter, eftersom de flesta medlemsstaterna i stort sett hade balanserade budgetar före den första oljekrisen. Dessa mål på medellång sikt skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att iaktta taket på 3 % under alla omständigheter, med undantag för ovanligt svåra konjunkturedgångar eller andra exceptionella förhållanden. Stabilitetsprogrammen skall offentliggöras.

Avvikelse från de budgetmål som anges i stabilitetsprogrammen, nämligen budgetar som är så gott som balanserade eller visar överskott, skulle föranleda en **varning** från kommissionen som i sin tur skulle kunna leda till att rådet ger den berörda medlemsstaten rekommendationer om vilka åtgärder som behöver vidtas för att undvika att taket på 3 % överskrids.

Genom den förstärkta övervakningen på gemenskapsnivå kommer även mer uppmärksamhet att riktas mot samordningen av budgetpolitiken inom den monetära unionen för att säkerställa att den offentliga sektorns finanser i de olika medlemsstaterna ger en sammanhängande bild.

Ökad avvärjning: förstärkning av förfarandet vid alltför stora underskott

Tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (inbegripet den sista fasen med sanktioner) behöver förtydligas och påskyndas så att det verkligen fungerar avskräckande. Den föreslagna lagstiftningens huvuddrag är följande:

- Fastställande av tidsgränser för de viktigaste faserna i förfarandet så att eventuella sanktioner föreläggs under det kalenderår som följer på det år då det alltför stora underskottet uppkommer.
- En definition av under vilka omständigheter överskridandet av referensvärdet skall anses ske "undantagsvis och övergående" och därför vara tillåtet.
- Fastställande på förhand av de ekonomiska sanktionernas omfattning.

Kommissionen anser att omfattningen av dess förslag till sekundärlagstiftning kräver artikel 104c.14 andra stycket som rättslig grund. Enligt detta stycke, som avser alla aspekter av förfarandet vid alltför stora underskott, skall rådet besluta enhälligt efter att ha hört både Europaparlamentet och ECB. Kommissionen anser att trovärdigheten för stabilitetspakten, i vilken alla länder åtar sig att eftersträva budgetstabilitet, kommer att öka om alla medlemsstater enhälligt röstar för den. Följaktligen kommer den föreslagna förordningen och bestämmelserna i protokoll nr 5, som förblir oförändrat, att utgöra en ny sammanhängande regeluppsättning.

Förfarandet vid alltför stora underskott kan påskyndas väsentligt genom att tidsgränser fastställs för dess viktigaste faser. Förslaget innebär att beslutet om att ett alltför stort underskott föreligger och utfärdandet av rekommendationer i normalfallet (se bilaga 1) bör ske senast i maj året efter det år då det alltför stora underskottet uppkommer. Om rådet bedömer att en medlemsstat inte vidtar tillräckligt effektiva åtgärder för att korrigera det alltför stora underskottet, bör de påföljande faserna i förfarandet och sanktionerna tillämpas senast i december samma år. Det kommer att vara möjligt att inleda förfarandet tidigare i de fall då redan det planerade underskottet överskrider treprocentsgränsen eller då rådet redan har gett ut rekommendationer om korrigerande åtgärder med hjälp av förvarningssystemet enligt förfarandena i artikel 103. Beslutet om att ett alltför stort underskott föreligger bör dock vanligtvis fattas på grundval av de uppgifter som rapporteras i mars.

I samband med fastställandet av att ett alltför stort underskott föreligger kan vissa av definitionerna i artikel 104c förtydligas för att minska osäkerheten, även om det alltid kommer att behövas ett visst utrymme för rådets beslutanderätt. Framför allt kan tolkningen av uttrycket "**undantagsvis och övergående**" klargöras ytterligare. Det är osannolikt att alla tänkbara situationer kommer att kunna omfattas uttryckligen, men ett försök är gjort att kvantifiera vad som menas med en allvarlig konjunkturedgång.

Påskyndandet av förfarandets senare faser kommer att vara helt beroende av hur "**effektiva åtgärder**" bedöms. Kommissionen föreslår offentliggjorda regeringsbeslut

som grundval för bedömningen av de korrigerande åtgärderna. När det enligt nationell lagstiftning krävs att det nationella parlamentet beslutar om antagandet av sådana åtgärder, bör detta inte hindra en snabb tillämpning av förfarandet vid alltför stora underskott eller förringa dess brådskande natur. Därför föreslås att en regering bör ha antagit åtgärder efter en förhållandevis kort tid (t.ex. högst fyra månader efter det att rådet utfärdat sina rekommendationer enligt artikel 104c.7). Om regeringen inte föreslår några åtgärder inom den tiden eller om rådet bedömer de föreslagna åtgärderna som otillräckliga inleds nästa fas i förfarandet. Om regeringen inställer åtgärder efter det att dessa har godkänts av rådet eller om de inte godkänns av parlamentet och inga andra tillräckliga åtgärder antas i deras ställe, får rådet genast besluta att gå vidare till nästa fas i förfarandet.

Förfarandet i sin helhet, inbegripet ett eventuellt beslut om sanktioner, bör aldrig pågå mer än tio månader. Även om tidsgränserna enligt denna plan vid första anblicken kan förefalla korta, bör det påpekas att varken rådets rekommendationer eller de senare faserna i förfarandet kommer att komma som en överraskning för en regering, som i själva verket kommer att ha haft mycket längre tid på sig att vidta korrigerande åtgärder. Dessutom bör det allvarliga i att vara på väg mot ett alltför stort budgetunderskott under etapp tre få alla berörda parter att handla omedelbart.

En närmare beskrivning av hur sanktioner kommer att tillämpas behövs också. Det föreslås att en räntelös deposition i allmänhet skall krävas så snart sanktioner blir aktuella, eventuellt även åtföljd av de icke-ekonomiska sanktioner som föreskrivs i fördraget, vilket rådet skall ha rätt att besluta om.

Depositionen, som skall beräknas som en procentandel av BNP, bör vara tillräckligt stor för att ha en avskräckande effekt utan att vara för betungande, så att den inte förlorar trovärdighet eller blir kontraproduktiv. Enligt dessa principer föreslår kommissionen att de årliga depositionerna bör omfatta en fast del som uppgår till 0,2 % av BNP och en rörlig del som uppgår till en tiondel av den summa med vilken underskottet överstiger referensvärdet på 3 %, dock högst 0,5 % av BNP. Dessa värden innebär att underskott på mer än 6 % av BNP inte medför proportionellt hårdare sanktioner. Diagrammet i bilagan visar de kvantitativa verkningarna av den föreslagna regeln.

Enligt förslaget skall den ursprungliga depositionen omvandlas till böter om tillräckliga åtgärder för att korrigera det alltför stora underskottet inte har vidtagits efter två år. Det är tänkt att depositionerna skall göras hos gemenskapen och att räntorna, och böterna, skall tillfalla Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Hur förfarandet vid alltför stora underskott skulle förlöpa med början i mars Bilaga 1

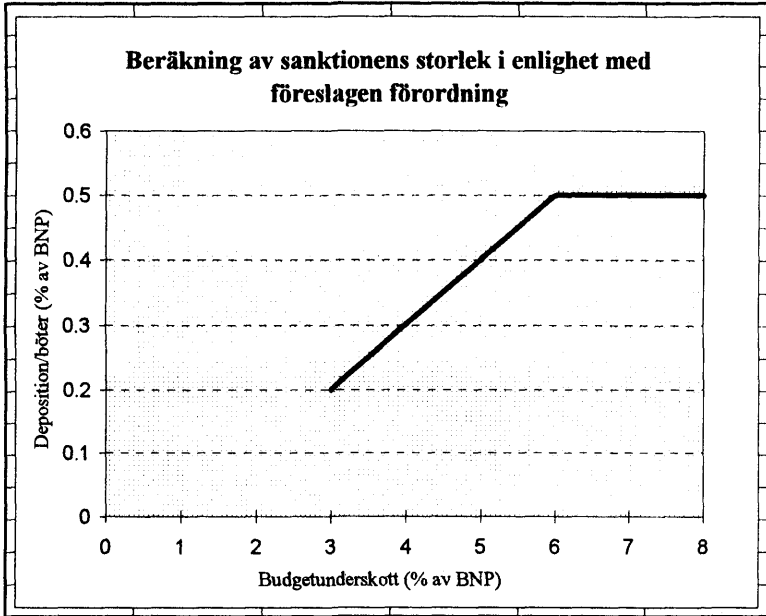
År N

Jan	Feb	Mars	April	Maj	Juni	Juli	Aug	Sept	Okt	Nov	Dec
		Medlemsstaterna lämnar uppgifter (1)	Monetära kommittén yttrar sig	Ekofin-rådet beslutar om alltför stora underskott och ger ut rekommendationer				Ekofin-rådet bedömer "effektiva åtgärder" och kan besluta att offentliggöra rek.	Ekofin-rådet tillkänner särskilda åtgärder		Ekofin-rådet beslutar att införa sanktioner
		KOM lämnar en rapport	KOM yttrar sig					Medlemsstaterna lämnar uppgifter (1)			

År N+1 och därefter

Jan	Feb	Mars	April	Maj	Juni	Juli	Aug	Sept	Okt	Nov	Dec
		Medlemsstaterna lämnar uppgifter (1)	Ekofin-rådet beslutar att upphäva eller förstärka sanktioner					Medlemsstaterna lämnar uppgifter (1)			

- (1) Enligt rådets förordning (EG) nr 3605/93 måste medlemsstaterna lämna in budgetuppgifter två gånger om året: första gången senast den 1 mars, andra gången senast den 1 september.

**Kommissionens förslag
till**

RÅDETS FÖRORDNING (EG)

.....

**om förstärkning av övervakningen och samordningen av den offentliga sektorns
finanser**

96/0247 (SYN)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 103.5 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

i samarbete med Europaparlamentet, och

med beaktande av följande:

- 1) Upprätthållandet av sunda finanser inom den offentliga sektorn i medlemsstaterna skapar de rätta förutsättningarna för hållbar tillväxt av produktion och sysselsättning. För att tillförsäkra monetär stabilitet kommer budgetdisciplin att krävas i etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen.
- 2) Nationell budgetpolitik behöver utformas för att bereda tillräcklig plats för åtgärder för anpassning till exceptionella och konjunkturmässiga störningar och för att undvika alltför stora underskott.
- 3) I samband med den gemensamma valutan får den närmare samordningen av budgetpolitik och annan ekonomisk politik större betydelse.
- 4) Det referensvärde för underskottet i den offentliga sektorn på 3 % av BNP som anges i artikel 1 i protokoll nr 5 om förfarandet vid alltför stora underskott skall betraktas som ett tak under normala omständigheter. Därför bör medlemsstaterna på medellång sikt sträva efter offentliga finanser som är balanserade eller uppvisar överskott, med hänsyn tagen till nationella särdrag.
- 5) Det förfarande för multilateral övervakning som anges i artikel 103.3 och 103.4 bör utvecklas till att utgöra ett förvarningssystem, genom vilket rådet kan göra en medlemsstat uppmärksam på behovet av att vidta korrigerande åtgärder för att förhindra att ett offentligt underskott blir alltför stort. Detta multilaterala övervakningsförfarande bör fortsätta att övervaka såväl alla områden inom den ekonomiska utvecklingen i varje medlemsstat och inom gemenskapen som den ekonomiska politikens överensstämmelse med de allmänna riktlinjer som anges i artikel 103.2.

6) Denna förordning utgör en del av *stabilitetspakten* för att säkerställa budgetdisciplin under den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen. Pakten innehåller två huvudsakliga inslag, nämligen i) en förstärkning av övervakningen och samordningen av de offentliga finanserna och ii) påskyndning och förtydning av genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott. Det sistnämnda inslaget fastställer tidsfrister för genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott och specificerar användandet av sanktioner.

7) Reglerna för påskyndning och klarläggning av förfarandet vid alltför stora underskott har fastställts i rådets förordning [...].

8) De medlemsstater som inför den gemensamma valutan skall i enlighet med artikel 109j befunnits ha uppnått en hög grad av varaktig konvergens och särskilt en hållbar finansiell ställning för den offentliga sektorn. Upprätthållandet av sunda offentliga finanser i dessa medlemsstater kommer att krävas för att tillförsäkra en monetär stabilitet och för att skapa de rätta tillväxtförutsättningarna för produktion och sysselsättning. Dessa medlemsstater skall betecknas som medlemsstater utan undantag enligt artikel 109k.

9) Det är nödvändigt att bygga på de nyttiga erfarenheter som erhållits under de första två etapperna av den ekonomiska och monetära unionen med konvergensprogram som redskap för att sätta upp mål och få en grund för övervakning. Det är viktigt att ställa krav på medlemsstaterna utan undantag att de lägger fram budgetprogram på medellång sikt (vilka skall kallas stabilitetsprogram) och det är viktigt att definiera det huvudsakliga innehållet i sådana program. Det är nödvändigt att fastställa tidsfrister för framläggande och uppdatering av stabilitetsprogram.

10) I öppenhetens och den allmänna debattens intresse bör det krävas att medlemsstater utan undantag offentliggör sina stabilitetsprogram.

11) Det är nödvändigt att fastställa regler för rådets granskning av stabilitetsprogrammen.

12) Övervakningen av stabilitetsprogrammen bör ske inom ramen för den multilaterala övervakningen. Särskild uppmärksamhet bör ägnas avvikelser från de planerade målen för det offentliga överskottet/underskottet. För att förebygga en allvarlig, ej tillåten, försämring av underskottet i en medlemsstat skulle det vara lämpligt att rådet rekommenderade medlemsstaten att vidta korrigerande åtgärder. I händelse av bestående budgetavvikelser bör rådet överväga om det är lämpligt att skärpa och offentliggöra sin rekommendation.

13) Det kommer också att vara nödvändigt att skapa motsvarande regler för övervakningen av de andra medlemsstaternas program.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT 1

Stabilitetsprogram

Artikel 1

1. Varje medlemsstat utan undantag skall lägga fram ett "stabilitetsprogram" för rådet och kommissionen.
2. Ett stabilitetsprogram skall innehålla
 - a) ett mål och en plan för anpassning på medellång sikt för det offentliga överskottet/underskottet i förhållande till BNP; en förväntad plan för den offentliga skuldkvoten,
 - b) de huvudsakliga antagandena om den förväntade ekonomiska utvecklingen vad gäller real BNP-tillväxt, sysselsättning/arbetslöshet, inflation och andra viktiga ekonomiska variabler,
 - c) en beskrivning av de budgetåtgärder som vidtagits för att uppnå programmets mål, samt
 - d) ett åtagande att vid behov vidta ytterligare åtgärder för att förebygga avvikelser från målen.
3. Informationen om planer för den offentliga överskotts-/underskottskvoten, skuldkvoten och de huvudsakliga ekonomiska antaganden som anges i punkt 2 a och 2 b skall ske på årsbasis och skall omfatta såväl innevarande och föregående år som minst tre kommande år.

Artikel 2

1. Stabilitetsprogrammen skall läggas fram före den 1 januari 1999. Därefter skall uppdaterade program läggas fram varje år, senast två månader efter det att en medlemsstats regering har presenterat sitt årliga budgetförslag för det nationella parlamentet. En medlemsstat för vilken ett tidigare beviljat undantag upphävs enligt artikel 109k.2 skall lägga fram ett stabilitetsprogram inom sex månader från beslutet om upphävande.
2. Medlemsstaterna skall offentliggöra sina stabilitetsprogram och uppdaterade program.

AVSNITT 2

Övervakning av den offentliga sektorns finanser och försvarningssystem

Artikel 3

1. På grundval av de bedömningar som gjorts av kommissionen och av den kommitté som anges i artikel 109c skall rådet granska huruvida målet på medellång sikt i stabilitetsprogrammet, med beaktande av särskilda nationella särdrag, är en balanserad budget eller en budget som uppvisar överskott, huruvida de ekonomiska antaganden som ligger till grund för programmet är realistiska och huruvida de åtgärder som vidtagits eller föreslagits är tillräckliga för att uppnå planen för anpassning till målet på medellång sikt.
2. Rådet skall utföra den granskning av stabilitetsprogrammen som anges i punkt 1 inom två månader från det att programmen har lagts fram. Rådet får på rekommendation av kommissionen och efter samråd med den kommitté som anges i artikel 109c godkänna stabilitetsprogrammen. När rådet anser att ett programs mål och innehåll bör skärpas skall rådet, som anges i artikel 103.4, vanligtvis lämna den berörda medlemsstaten en rekommendation att anpassa sitt program.
3. Uppdaterade stabilitetsprogram skall granskas av den kommitté som anges i artikel 109c på grundval av kommissionens bedömningar. Om det är nödvändigt skall uppdaterade program också granskas av rådet i enlighet med det förfarande som anges i punkterna 1 och 2.

Artikel 4

1. Som en del i den multilaterala övervakningen enligt artikel 103.3 skall rådet övervaka genomförandet av stabilitetsprogrammen på grundval av den information som medlemsstaterna tillhandahåller och de bedömningar som görs av kommissionen och den kommitté som anges i artikel 109c, särskilt med sikte på att fastställa faktiska eller förväntade avvikelser från målet på medellång sikt (eller planen för anpassning till detta) som uppställts för det offentliga överskottet/underskottet i stabilitetsprogrammet.
2. I händelse av en konstaterad avvikelse från målet på medellång sikt (eller planen för anpassning till detta) skall rådet vanligtvis enligt artikel 103.4 lämna den berörda medlemsstaten en rekommendation att vidta åtgärder för att anpassa budgeten.
3. Om avvikelsen från målet på medellång sikt (eller planen för anpassning till detta) vid en senare övervakning visar sig bestå eller förvärras skall rådet vanligtvis lämna den berörda medlemsstaten en rekommendation att vidta särskilda korrigerande åtgärder och får enligt artikel 103.4 offentliggöra sin rekommendation.
4. Som en del i den multilaterala övervakningen enligt artikel 103.3 skall rådet också bedöma de samlade aktuella och planerade offentliga finanserna inom den monetära unionen som helhet, så som de framgår av de nationella stabilitetsprogrammen och de uppdaterade programmen.

Artikel 5

I de rapporter som rådets ordförande och kommissionen skall lämna till Europaparlamentet enligt artikel 103.4 skall resultaten av den övervakning som utförs inom ramen för denna förordning ingå.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Kommissionens förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG)

.....

om påskyndning och klarläggning av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott

96/0248 (CNS)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 104c punkt 14 andra stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande, och

med beaktande av följande:

- 1) Upprätthållandet av sunda finanser inom den offentliga sektorn i medlemsstaterna skapar de rätta förutsättningarna för hållbar tillväxt av produktion och sysselsättning. För att tillförsäkra monetär stabilitet kommer budgetdisciplin att krävas i etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen.
- 2) Nationell budgetpolitik behöver utformas för att bereda tillräcklig plats för åtgärder för anpassning till exceptionella och konjunkturmässiga störningar och för att undvika alltför stora underskott. Det finns starka skäl för en strikt tolkning av begreppet undantagsvis och övergående rådande omständigheter, vilken skulle kunna innefatta en kvantifiering av begreppet betydande negativ real BNP-tillväxt.
- 3) Protokoll nr 5 om förfarandet vid alltför stora underskott innehåller bestämmelser för genomförandet av det förfarande som beskrivs i artikel 104c. Ytterligare bestämmelser är nödvändiga. Rådet skall, enligt artikel 104c.14 andra stycket, anta lämpliga bestämmelser. Bestämmelserna i denna förordning utgör, tillsammans med bestämmelserna i det nämnda protokollet, en ny, sammanhängande regeluppsättning.
- 4) Enligt artikel 109k.3 är artikel 104c.9 och 104c.11 enbart tillämplig på de medlemsstater som har infört en gemensam valuta.

- 5) Tidsfrister bör fastställas för tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott i syfte att säkerställa en snabb och effektiv tillämpning. För att tillförsäkra en effektiv tillämpning av förfarandet vid alltför stora underskott, är det nödvändigt att klargöra hur de sanktioner som beskrivs i artikel 104c i fördraget kan föreläggas medlemsstater som inom en fastställd tidsfrist inte korrigerar ett alltför stort underskott.
- 6) Denna förordning utgör en del av *stabilitetspakten* för att säkerställa budgetdisciplin under den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen. Pakten innehåller två huvudsakliga inslag. För det första en förstärkning av övervakningen och samordningen av de offentliga finanserna och för det andra påskyndning och förtydning av genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott. Det första av dessa inslag utgör ett förvarningssystem, som pekar ut avvikelser från medlemsstaters budgetplaner på medellång sikt och ger rekommendationer från rådet på åtgärder som kan sättas in långt innan ett underskott har blivit alltför stort.
- 7) Reglerna för en sådan förstärkning av övervakningen och samordningen av de offentliga finanserna har fastställts i rådets förordning (...)
- 8) Den förstärkta övervakning som beskrivs i förordning (...) utgör, tillsammans med kommissionens övervakning av utvecklingen av de offentliga finanserna i enlighet med artikel 104c.2, basen för en snabb tillämpning av förfarandet vid alltför stora underskott.
- 9) I betraktande av ovanstående förefaller en sammanlagd tidsperiod på högst tio månader från och med rapportering, eller någon annan aktivering av förfarandet, fram till eventuella sanktioner både möjlig och lämplig för att utöva påtryckningar på en medlemsstat att vidta korrigerande åtgärder. Om ett förfarande inleds i mars kan detta leda till föreläggande av sanktioner inom samma kalenderår som förfarandet inleddes.
- 10) Varken rådets rekommendationer eller de senare faserna i förfarandet vid alltför stora underskott kommer att komma som en överraskning för en regering, som i själva verket kommer att ha haft mycket längre tid på sig att vidta korrigerande åtgärder. Det allvarliga i att vara på väg mot ett alltför stort underskott under etapp tre bör få alla berörda parter att handla omedelbart.
- 11) När regeringen i en berörd medlemsstat korrigerar ett alltför stort underskott kan den vidta åtgärder för vilka det enligt nationell lagstiftning krävs att det nationella parlamentet beslutar om antagandet. Den nationella beslutsprocessen i enlighet med artikel 3 i protokoll nr 5 får inte i sig hindra ett snabbt genomförande av förfarandet vid alltför stora underskott.
- 12) För att säkerställa att förfarandet vid alltför stora underskott har en tillräckligt avskräckande verkan, bör ett belopp av lämplig storlek avkrävas som räntelös deposition av den berörda medlemsstaten när rådet beslutar att förelägga en sanktion.

- 13) Om sanktioner definieras enligt en fastlagd skala elimineras osäkerheter och parterna får därigenom möjlighet till full insyn i förfarandet. Det deponerade beloppet bör sättas i relation till den berörda medlemsstatens BNP. Det är lämpligt att det deponerade beloppet består av en fast del, som förfaller närhelst ekonomiska sanktioner föreläggs och en rörlig del, som står i proportion till hur mycket underskottet överskrider referensvärdet på 3 % av BNP. Det är också lämpligt att fastställa ett tak för sanktionerna, i procent av BNP, för att dessa inte skall bli kontraproduktiva.
- 14) Om depositionen inte får en berörd medlemsstat att korrigera sitt alltför stora underskott, bör sanktionerna förstärkas. Det är därför lämpligt att i ett sådant fall omvandla depositionen till böter och kräva att medlemsstaten räntelöst deponerar ett nytt belopp.
- 15) Åtgärder som vidtas av den berörda medlemsstaten i syfte att korrigera dess alltför stora underskott är det första steget mot upphävande av sanktionerna. Väsentliga framsteg i att korrigera det alltför stora underskottet bör leda till en viss lättnad i sanktionerna enligt artikel 104c.12. Upphävandet av alla återstående sanktioner skall endast ske när det alltför stora underskottet har korrigerats.
- 16) Rådets förordning (EG) nr 3605/93 om tillämpningen av protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott som är en bilaga till Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen¹ fastställer närmare bestämmelser för rapporteringen av budgetdata från medlemsstaterna.
- 17) Enligt artikel 109f.8 skall, i de fall där Europeiska centralbanken (ECB) enligt fördraget skall ha en rådgivande funktion, hänvisningar till ECB före dess upprättande avse Europeiska monetära institutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT 1

Påskyndning av förfarandet vid alltför stora underskott

Artikel 1

1. Rådet skall enligt artikel 104c.6 avgöra om ett alltför stort underskott föreligger inom tre månader räknat från de rapporteringstidpunkter som föreskrivs i artikel 4.2 och 4.3 i rådets förordning (EG) 3605/93. Om det fastställs att ett alltför stort underskott föreligger enligt artikel 104c.6, skall rådet samtidigt utfärda rekommendationer till den berörda medlemsstaten enligt artikel 104c.7.

¹ EGT nr L 332, 31.12.1993, s. 7.

2. Underskottet i den offentliga sektorns finanser skall anses överskrida referensvärdet undantagsvis och övergående enligt artikel 104c.2a andra strecksatsen, när det har sitt upphov i en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har avgörande inflytande på den offentliga sektorns finanser, eller när det härstammar från en allvarlig konjunkturedgång, speciellt i händelse av betydande negativ årlig real tillväxt. Därutöver, om den ovanliga händelsen eller den allvarliga konjunkturedgången har upphört eller förväntas upphöra under det kalenderår som följer det år under vilket underskottet överskrider referensvärdet, så måste kommissionens budgetprognoser visa att underskottet kommer att underskrida referensvärdet under det följande året.

Artikel 2

1. Om rådet beslutar att offentliggöra sina rekommendationer efter att ha fastställt att inga effektiva åtgärder har vidtagits enligt artikel 104c.8, skall detta ske inom fyra månader från och med beslutet om att ett alltför stort underskott föreligger enligt artikel 104c.6 och utfärdandet av rekommendationer enligt artikel 104c.7.
2. För att bedöma om effektiva åtgärder har vidtagits till följd av de rekommendationer som utfärdats enligt artikel 104c.7, får rådet fatta beslut på grundval av officiella offentliggjorda regeringsbeslut i den berörda medlemsstaten. Om dessa officiella offentliggjorda beslut inte, när så krävs, antas av de nationella lagstiftande myndigheterna inom den tidsfrist som fastställts av rådet i dess rekommendationer utfärdade enligt artikel 104c.7, eller om besluten förändras avsevärt under antagandeprocessens gång, skall rådet åter bedöma huruvida effektiva åtgärder har vidtagits.

Artikel 3

Om rådet beslutar att förelägga medlemsstaten att vidta åtgärder för att minska underskottet enligt artikel 104c.9, skall detta ske inom en månad från och med rådets beslut om att inga effektiva åtgärder har vidtagits enligt artikel 104c.8.

Artikel 4

När villkoren för att tillämpa artikel 104c.11 är uppfyllda, skall rådet i regel fatta beslut om sanktioner enligt artikel 104c.11. Ett sådant beslut skall antas inom två månader från och med rådets beslut att förelägga medlemsstaten att vidta åtgärder enligt artikel 104c.9.

Artikel 5

Den sammanlagda tiden mellan de rapporteringstillfällen som anges i artikel 1 i denna förordning och ett sådant rådsbeslut om att förelägga sanktioner som anges i artikel 4 i denna förordning skall inte överstiga tio månader.

Artikel 6

Om rådet beslutar att skärpa sanktioner (utöver det föreläggande av böter som behandlas i artikel 9 i denna förordning) enligt artikel 104c.11, eller att upphäva samtliga eller vissa av sina beslut enligt artikel 104c.12, skall detta ske inom två månader från rapporteringstillfällena enligt rådets förordning (EG) nr 3605/93.

AVSNITT 2

Sanktioner

Artikel 7

När rådet beslutar att tillämpa sanktioner på en medlemsstat enligt artikel 104c.11, kommer en räntelös deposition i allmänhet att krävas. Rådet kan besluta att komplettera denna deposition med de åtgärder som beskrivs i artikel 104c.11 första och andra strecksatserna.

Artikel 8

När det alltför stora underskottet beror på att det kriterium för den offentliga sektorns underskott som anges i artikel 104c.2a inte är uppfyllt, skall det deponerade beloppet bestå av en fast del som uppgår till 0,2 % av BNP och en rörlig del som uppgår till en tiondel av den summa med vilken underskottet i procent av BNP överstiger referensvärdet under det år detta underskott bedömdes vara alltför stort. En övre gräns på 0,5 % av BNP fastställs för en årlig deposition.

När det alltför stora underskottet enbart beror på att det kriterium för skuldsättningen i den offentliga sektorn som anges i artikel 104c.2b inte är uppfyllt, skall det deponerade beloppet bestå av en fast del motsvarande 0,2 % av BNP.

Artikel 9

Den ursprungliga depositionen skall i allmänhet omvandlas till böter om rådet bedömer att det alltför stora underskottet inte under de två påföljande åren har korrigerats. Rådet kan besluta att komplettera detta bötesföreläggande med de åtgärder som beskrivs i artikel 104c.11 första och andra strecksatserna, såvida dessa inte tillämpades vid föreläggandet av sanktionerna. Samtidigt skall medlemsstaten avkrävas deposition av ett nytt räntelöst belopp, beräknat enligt bestämmelserna i artikel 8 i denna förordning.

Artikel 10

Enligt artikel 104c.12 kan rådet besluta att upphäva vissa eller samtliga av de sanktioner som anges i artikel 104c.11 första och andra strecksatserna, i den mån som medlemsstaten har gjort märkbara, men ännu inte tillräckliga, framsteg mot att korrigera det alltför stora underskottet.

Artikel 11

Enligt artikel 104c.12 skall rådet upphäva samtliga återstående sanktioner om beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott upphävs. Böter förelagda enligt artikel 9 av denna förordning kommer inte att återbetalas till den berörda medlemsstaten.

Artikel 12

Depositioner enligt artikel 8 i denna förordning skall deponeras hos kommissionen. Räkna på de deponerade beloppen och böter enligt artikel 9 i denna förordning, tillfaller Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

ISSN 1024-4506

KOM(96) 496 slutlig

DOKUMENT

SV

09 01 10

Katalognummer : CB-CO-96-523-SV-C

ISBN 92-78-10373-X

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg

18